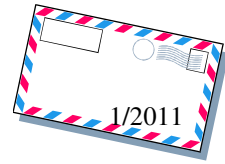

Mesagerul păcii

Prietenia adevărată

Cum ți-ai petrecut sfârșitul de săptămână? – Cu prietenii. – Am auzit că ai avut mari pierderi în afacerea ta. – Este adevărat. Dar câțiva prieteni buni m-au ajutat să trec peste aceasta.

Prieteni, prieteni, prieteni! Este o binecuvântare marea într-o lume care este dominată foarte mult de egoism, să ai prieteni de nădejde. Pământul ar fi un loc mai bun, dacă ar exista mai multe prietenii între persoane, familii și popoare.

Biblia vorbește mult despre prietenii, despre prietenii bune și rele. A fi prietenii lui Dumnezeu și ai Domnului Isus este cea mai supremă formă a prieteniei pe care pot să o experimenteze muritorii. Dar aceasta este abia începutul prieteniei biblice. „Prietenii îți trimit sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecăruia pe nume“ (3 Ioan 15). Cine sunt acești prieteni?

Dacă Ioan vorbește despre „frați“ (vers. 3, 5, 10) și despre „Biserică“ (vers. 6, 9) și despre „adevăr“ (vers. 3, 4, 8, 12), putem trage concluzia că aici este vorba despre prieteni care cred în Domnul Isus. Ei sunt numiți de Domnul Isus „frații Mei“ (Ioan 20.17; Evrei 2.11, 12) și sunt aduși de El într-o relație de rudenie unii cu alții. Împreună formează Adunarea lui Dumnezeu; atât iudei, cât și păgâni, sunt chemați să-I slujească lui Dumnezeu în adorare și să mărturisească despre El în această lume rea, care se îndreaptă spre decădere. Ce înseamnă „adevărul“, despre care vorbește Ioan? Ca și descoperire unică a lui Dumnezeu în Hristos, el este temelia prieteniei adevărate creștine.

Dragoste și spirit de sacrificiu

„Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi“ (Ioan 15.13). Când Domnul Isus a spus aceste cuvinte, S-a referit mai întâi la El și la ucenicii Săi. Dar ele se referă și la cei care cred în El. Se recunosc două trăsături de caracter în cuvintele Sale: dragoste și spirit de sacrificiu. În Proverbe 17.17 este scris: „Prietenul adevărat iubește oricând.“ Aceasta este deosebit de important când este vorba de jertfă. Pentru că Domnul Isus Și-a dat viața pentru noi, și noi suntem datorii „să ne dăm viața pentru frați“ (1 Ioan 3.16). Aceasta înseamnă să ne exprimăm dragostea în fapte și adevăr, nu doar prin cuvinte.

Hușai, prietenul lui David, și-a pus în pericol viața prin faptul că a apărat interesele împăratului și prietenului său (2 Samuel 15.31-37). O astfel de prietenie nu ezită să jertfească ceva. Ea nu așteaptă nicio despăgubire. Un astfel de prieten a fost și Epafrodit. El și-a riscat viața și a fost aproape de moarte, pentru a-i sluji lui Pavel (Filipeni 2.30).

Întrebare: *Când am jertfit ultima dată, timp, energie, bunuri, bani sau interese personale, pentru a arăta dragostea prieteniei adevărate?*

Bunătate și blândețe

O mulțime de probleme ca sărăcie, boală și tragedii în familia torturează societatea modernă, iar creștinii nu sunt scutiți de acestea. În astfel de încercări ai nevoie de prieteni adevărați, care să te ajute cu amabilitate binevoitoare. Iov a exprimat acest lucru foarte frumos: „Cel ce suferă are drept la mila prietenului“ (Iov 6.14). De la cei trei așa-numiți prieteni ai săi nu a primit o astfel de blândețe.

Blândețea și bunătatea își au originea în Dumnezeu și se transmit mai departe prin credincioși în puterea Duhului Sfânt. Solomon numește o astfel de blândețe „farmecul unui om“ (Proverbe 19.22). Nu este de mirare, că Pavel cere de la aleșii lui Dumnezeu, „să îmbrace“ această virtute aleasă (Coloseni 3.12). Mulți pot istorisi despre bunătatea unui prieten în timpuri de necaz.

Întrebare: *Când am spus ultima dată un cuvânt de bunătate? Sau am scris o vedere sau o scrisoare care să conțină bunătate? Sau am jertfit o oră din timpul nostru pentru a vizita un credincios bolnav sau în necaz?*

Bucurie comună

Prietenii se pot bucura împreună, așa cum pot să jelească împreună. În Luca 15.6, 9 este descrisă o astfel de bucurie. Când păstorul și-a găsit oaia pierdută, a strâns pe prietenii săi pentru a împărți bucuria cu ei. Tot așa femeia care și-a regăsit banul. Păcat că inimile neduhovnicești nu cunosc o astfel de bucurie. Din contră, sunt adesea invidioase pe cineva căruia îi merge bine duhovnicește sau material. Saul, primul împărat al lui Israel, s-a supărat când femeile israelitice au cântat despre realizările lui David (1 Samuel 18.6-9). Tot așa au fost și conducătorii lui Israel, invidioși pe Domnul Isus din cauza puterii și a onoarei Sale în ochii oamenilor simpli (Matei 27.18).

Prietenia adevărată împarte bucuria cu alții. Despre Trupul lui Hristos se spune: „dacă este prețuit un măduțar, toate măduțarele se bucură împreună cu el“ (1 Corinteni 12.26).

Înviorare

Când Pavel a fost adus ca prizonier la Roma, corabia s-a oprit în Sidon, iar căpitanul i-a permis lui Pavel „să meargă pe la prietenii săi, și să fie îngrijit de ei“ (Faptele Apostolilor 27.3). Nu știm cine au fost acești prieteni înțelegători în Sidon, căci nu există nicio însemnare biblică despre o adunare creștină acolo. Dar putem fii siguri, că pentru Pavel a fost o mare bucurie să fie la prieteni! Fără îndoială, și noi am făcut experiențe asemănătoare. Ce îmbărbătare avem prin credincioși care gândesc ca noi, într-o lume care nu poate oferi nicio înviorare duhovnicească.

Filimon a fost un prieten care a înviorat pe alții (Filimon 7). Tot așa Onisifor. El l-a înviorat adesea pe Pavel (2 Timotei 1.16). Apoi au fost Ștefana, Fortunat și Ahaic,

care n-au înviorat numai duhul lui Pavel, ci și pe sfinții din Corint (1 Corinteni 16.17, 18).

Cum putem înviora pe alții? Desigur, prin prietenia și dragostea noastră, când ne întâlnim unii cu alții. Tot înviorare înseamnă și când discutăm despre lucruri curate și veșnice. Așa se spune în Proverbe 10.11: „Gura celui neprihănit este un izvor de viață.“ De prietenie ține și această înviorare.

Întrebare: *Când ne-am străduit ultima oară să dăm un pahar cu apă rece (orice îmbărbătare) în Numele Domnului Isus?*

Încredere

Prietenii de încredere sunt de o valoare inestimabilă. În timpuri de necaz, ei sunt totdeauna la fața locului. Poți să-i rogi oricând pentru ajutor și să te bazezi că te ajută. În Proverbe 18.24 citim: „dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.“ În necaz se arată cine sunt într-adevăr prietenii noștri.

După ce David a părăsit în fugă Ierusalimul, când fiul său Absalom a vrut să ocupe tronul regal, a sosit epuizat cu oamenii săi, flămând și însetat într-o regiune sălbatică. Ce mulțumitori trebuie să fi fost ei la vederea celor trei prieteni care au sosit cu multe alimente și alte lucruri (2 Samuel 17.27-29)!

Domnul Isus l-a numit pe Iuda un prieten (Matei 26.50), dar Iuda s-a dovedit a fi o persoană pe care nu te poți bizui. El l-a trădat pe Domnul la dușmanii Săi.

Fivi, Acuila și Priscila au fost prieteni adevărați și de încredere ai lui Pavel. Ei l-au ajutat în slujba sa obositoare pentru Domnul. Pavel își exprimă mulțumirea sa pentru prietenia lor statornică în Romani 16.1-5. Credințioșii lor față de el arată că prietenia înseamnă mai mult decât cuvinte.

Întrebare: *Am părăsit vreodată un prieten? Am spus vreodată: „Te poți bizui pe mine“ și apoi n-am ținut această promisiune?*

Sinceritate

Prietenii adevărați pot vorbi unii cu alții într-un mod care pentru alții ar fi jignitor. „Rănilile făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui“ (Proverbe 27.6). Două întâmplări din Biblie ilustrează acest adevăr: în Vechiul Testament Ioab l-a muștrat pe împăratul David din cauza întristării sale peste măsură pentru moartea lui Absalom (2 Samuel 19.6). David a meritat muștrarea, și se observă că aceasta l-a determinat să ia poziția corectă și comportarea sa s-a schimbat. Ioab nu este un caracter deosebit de simpatic ca și soldat dur și lipsit de scrupule, dar în această situație a slujit fidel împăratului său.

În Noul Testament Pavel îl muștră pe Petru, când spune în Galateni 2.11: „Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotriva în față, căci era de osândit.“ Care era problema? Petru mâncase cu cei dintre națiuni. Dar când au venit frații iudei din Ierusalim, n-a mai făcut aceasta din teamă. Prin comportamentul său nu i-a încurcat doar pe credincioși, ci el a tăgăduit și adevărul Evangheliei, și anume că barierele dintre iudei și națiuni erau înlăturate. Să observăm că Pavel a vorbit deschis cu Petru în prezența altor credincioși. Din 2 Petru 3.15 se vede că prin această muștrare prietenia lui Petru cu Pavel nu a suferit, căci el îl descrie pe Pavel ca pe un frate iubit și înțelept.

Aceste două întâmplări arată că prietenia adevărată cere mai mult decât să jlești când un altul ratează. Uneori

suntem chemați să muștrăm pe cineva. Un prieten adevărat va fi mulțumitor pentru un astfel de mod de acționare sincer. Avem nevoie de rugăciune pentru a ne preocupa înțelept cu problema prietenului nostru și pentru a alege cuvinte modeste, dar fidele adevărului.

Întrebare: *Ne temem să certăm un prieten, pentru că probabil pierdem prietenia lui? Condamnăm la cineva ceea ce am ierta la prietenii noștri?*

Împărțire

Prietenia împarte cu prietenii ceea ce are. O altă întâmplare din viața lui David ilustrează aceasta: când a adus înapoi tot ceea ce i-au furat lui și oamenilor săi amaleciii, a împărțit cu prietenii săi (1 Samuel 30.18-31). Aceasta este prietenie adevărată. Dacă Dumnezeu ne binecuvântează, fie vremelnic sau veșnic, trebuie să avem în vedere cuvintele Domnului, pe care le-a spus omului în Marcu 5.19, când l-a eliberat de demoni: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul.“

A împărți este o expresie a dragostei și a interesului. Egoismul dimpotrivă nu dă niciodată, el dorește mai mult.

Întrebare: *Ne place să primim ceva, dar ne vine greu să dăm?*

Rugăciune

Iov s-a rugat pentru prietenii săi (Iov 42.10). Ei nu s-au dovedit a fi prieteni foarte buni. Dar Iov a ajuns să fie în ordine cu Dumnezeu, și de aceea nu a mai avut față de ei nicio mânie. Prietenii adevărați nu uită pe nimeni, ci se roagă stăruitor pentru ceilalți. Aceasta este într-adevăr calea pe care se pot întări prietenii așa cum Îi place lui Dumnezeu. Pavel a fost un mare adept al rugăciunii. El s-a rugat permanent pentru persoane singulare sau grupe de sfinți. Tot așa a făcut și Epafra. El s-a luptat în rugăciune pentru tovarășii săi de credință (Coloseni 4.12, 13).

Salutul sincer

„Prietenii îți trimit sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecăruia pe nume“ (3 Ioan 15). A-ți saluta prietenul înseamnă să i te adresezi cu sinceritate și prietenie. În unele țări se face aceasta printr-un sărut, în alte țări prin strângerea de mâini. S-ar putea ridica acum întrebarea: Cine trebuie să ia inițiativa de a-l saluta pe celălalt? Răspunsul este simplu: eu! Dar s-ar putea ridica și întrebarea: de ce totdeauna trebuie eu să-l salut pe celălalt? Dar aceasta este vorbirea mândriei și a egoismului. Prietenia iubitoare va lua întotdeauna inițiativa, pentru că ea știe că dragostea stimulează dragoste din partea celuilalt.

Rezumat: *Despre câte din aceste multe caracteristici ale prieteniei putem să spunem sincer că ne străduim să le practicăm? Prin puterea Duhului Sfânt putem să le împlinim pe toate. Să dea Dumnezeu ca inimile noastre să fie tot mai prietenoase. Astfel aducem trăsăturile de caracter în mărturia creștină, care Îl arată pe Hristos și care Îi plac lui Dumnezeu.*

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba